

«Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni.»

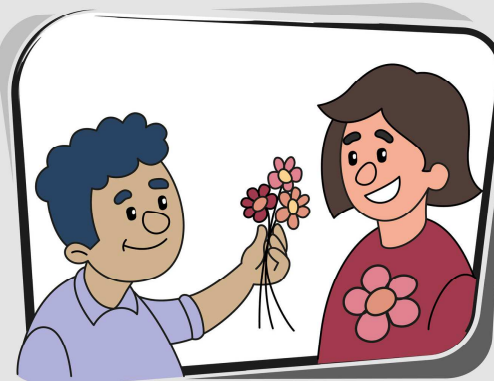
(Ef 4,4)

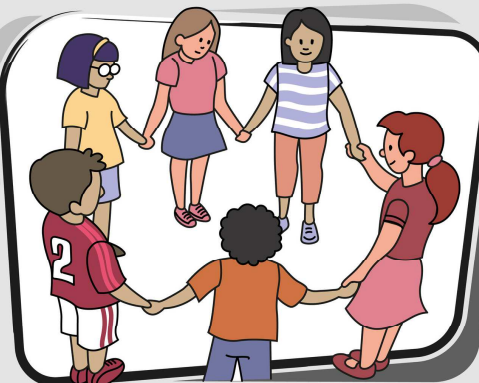
V tomto měsíci se mnoho křesťanů po celém světě společně modlí za jednotu. Svatý Pavel nám připomíná, že i když jsme různí, jsme povoláni žít jako jedno tělo, sjednoceni stejnou vírou, stejným Duchem a stejnou nadějí.

Co to pro nás znamená?

Naděje je jako malé semínko, které Bůh zasazuje do našich srdcí. Roste, když mu důvěřujeme, a to i v těžkých chvílích.

Naděje nám pomáhá věřit, že láska a dobro zvítězí. Motivuje nás k tomu, abychom svět činili lepším, když začínáme malými gesty laskavosti, míru a přátelství.

Být křesťany není něco, co prožíváme sami. Bůh nás volá, abychom kráčeli společně, abychom žili v jednotě s ostatními¹... v jednotě všech lidí v lásce a míru¹, tak bude Ježíš skutečně přítomný mezi námi a přinese štěstí a sílu všem.

“V Sýrii jsme všichni vyrůstali společně jako jedna rodina, bez rozdílu mezi katolíky, pravoslavnými nebo jinými křesťany. Velmi se mi líbí to, co se dělá na Květnou neděli: po mši skauti z každého kostela hrají na oslavu hudbu těm druhým.”

Některé kostely nemají vlastní skauty, kteří by mohli hrát, takže katoličtí skauti hrají pro pravoslavné kostely a pravoslavní skauti dělají totéž pro katolické kostely.

Je to jednoduché, ale velmi silné znamení jednoty, které ukazuje, že i když patříme k různým církvím, sdílíme stejnou radost, stejnou víru a stejnou lásku k Ježíši.

C. ze Sýrie

¹ - Ch. Lubichová, Slovo života na červenec 1985, taktéž v Parole di Vita, od Fabio Ciardi, (Opere di Chiara Lubich 5), Città Nuova, Roma, 2017, str. 327.